



Замишљах те онаквом каквом те Његош представи: непокорном, усправном, сјајном у највећем мраку. Чојском и јуначком. Повјерових на трен у примјере Марка Миљанова. Цар јунака, ево неко вријеме, за тебе је „мрља и историјска грешка“. Ловћенски геније и тајновидац за тебе стерилну и твоју усвојену дјецу је „геноцидни Србин“.

„Онамо, 'намо“, твоји синови више не пјевају. Ти, заправо, синова више и немаш! Ни кћери. Немаш ти никога. Остала си потпуно сама и гола. Осрамоћена и обешчашћена. Ти, у ствари, више и не постојиш. Претворена у, како то неко недавно рече - нитковско мрестилиште, умрла си нечасније него ико прије тебе. О мртвима све најљепше, али ти си изузетак. Јеси, јер сам те искрено волио, а последње године твоје неморалне „повијести“, које те и живота кошташе, огадише те потомцима оних који су те стварали. Ето, и мени међу њима.

Зарад тренутних чулних ужитака, фукаре, а међу њима и недостојни потомци бројних носилаца Обилића медаље твога поднебља, одрекоше се ђедова. Пљунуше на све што те је чинило чојском. Не само тебе, већ и њихове породице. Учинише тебе и себе црњим од најцрње црнине. И још црњим. Нестадоше. Као што си и ти нестала.

# Телеграм постојбини

Пише: Миленко Јовановић  
петак, 16 август 2013 07:06



Датум објаве: 16.08.2013. 07:06. Аутор: Миленко Јовановић. Контакт: 069 888 888. Веб: www.telegram.rs